

[Handelsministeren.]

alle de Forhold, der kommer i Betragtning med Hensyn til Importen.

§ 7 indeholder en ny meget vigtig Bestemmelse gaaende ud paa, at der skal nedsættes et Udvalg — der staaar udtrykkeligt: „Med Henblik paa Spørgsmaalet om Afvikling af de gældende Valutaforanstaltninger nedsættes der et Udvalg.“ Dette Udvalg skal til Rigsdagen, saavidt muligt inden 1. Maj og senest den 15. September 1934, gøre Indstilling om de Foranstaltninger af økonomisk og handelspolitisk Karakter m. v., som eventuelt vil kunne træde i Stedet for de i Henhold til den gældende Lov truffne Bestemmelser. Det er endvidere bestemt, at Handelsministeren skal være Leder af Udvalget. Rigsdagen vælger 8 Medlemmer til Udvalget, dernæst bliver der i Udvalget en Repræsentant saavel fra Udenrigsministeriet som fra Handelsministeriet, og desuden vælges der Repræsentanter af forskellige særligt interesserede Grene af Landets Forretningsliv. Dette Udvalg, der altsaa faar en meget alsidig Sammensætning, skal saa i den Tid, der er levnet det til Overvejelse, udarbejde Forslag, som kan tjene til Vejledning for Regering og Rigsdag med Hensyn til, hvad der skal foretages af eventuelle Ændringer i den bestaaende Ordning, og hvad der eventuelt kan foretages for at komme helt bort fra den gældende Praksis, kort sagt, Udvalget faar den Beføjelse, som ved Paragraffen er givet det til at drøfte alle de Forhold, der staaar i Relation til de Foranstaltninger, der har været truffet og senere træffes i Henhold til den gældende og den fremtidige Lov.

§ 8 er praktisk talt uforandret. Nogle enkelte Ord i Paragraffens første Stykke er udgaaet, og Stykket lyder nu saaledes: „Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser eller de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter straffes med Bøder fra 500 til 50 000 Kr. eller Hæfte.“

Det er dette „eller Hæfte“, der træder i Stedet for det, som staaar i den gældende Lov.

Ja, dermed har jeg i det store og hele gjort Rede for de Ændringer, der er vedtaget i det andet høje Ting, og jeg anbefaler Lovforslaget, som det nu foreligger, til villig og hurtig Behandling.

Jeg kan ikke tænke mig, at der kan være nogen særlig Grund for mig til ved denne Lejlighed at gentage, hvad jeg har sagt i al Almindelighed som Begrundelse for, at dette Lovforslag er fremsat for Rigsdagen til Afløsning af den gældende Lov,

idet jeg gaar ud fra, at Landstingets Medlemmer er gjort bekendt med disse Udtalelser. En Gentagelse af dem vilde saaledes ikke have nogen Værdi for det høje Tings Medlemmer. Desværre har Forholdene ikke forandret sig til det bedre for Danmark med Hensyn til Muligheden af at tillade fri Import, som vi havde det i gamle Dage med den Begrænsning, som Toldforanstaltningerne satte. Tværtimod er Vanskelighederne øget i Løbet af det sidste Aar, og ingen kan vide, hvorledes disse Vanskeligheder vil forme sig for os i det kommende Aar. Englands-traktaten gør det i allerhøjeste Grad nødvendigt for os at træffe visse Forholdsregler, om vi skal kunne opfylde vore Forpligtelser, men ogsaa af andre Aarsager er det en Nødvendighed for os at have Indseende med Importen. Vi staaar fremdeles over for store Vanskeligheder med Hensyn til vor Eksport, og da det er af overordentlig stor Vigtighed for os at holde vor Betalingsbalance i Orden, vil det sikkert fra alle Sider blive erkendt, at vi ikke nu er i Stand til at afvikle de Forhold, som vi er kommet ind i Importen og Eksporten vedrørende paa Grund af Omstændigheder, som vi ikke har haft noget Herredømme over.

Jeg anbefaler hermed Lovforslaget til Vedtagelse.

Stensballe: Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Bekendt, i hvert Fald hvad angaar de Principper, der er nedlagt deri. Den højtærede Minister har nu redegjort for de Ændringer, der er foretaget i Forhold til den nugældende Lov, Ændringer, som er vedtaget i Folketinget med de fire store Partiers Stemmer, hvormed det tør anses for givet, at en Lov om Opretholdelse af Valutacentralen ogsaa vil blive gennemført i dette høje Ting.

Det er Udlandets Importreguleringspolitik og Selvforsyningspolitik, der har bevirket, at Danmark har maattet gennemføre Foranstaltninger til Hævdelse af vore handelspolitiske Interesser og til Beherskelse af vor Valuta. Den Vej, vi er gaaet, har faktisk givet Regeringen det kraftigste, mest hurtigt virkende og sikreste Instrument i saa Henseende, samtidig med at bestaaende Virksomheder derigennem har faaet Støtte til yderligere Trivsel, og nye Virksomheder har kunnet oprettes, hvilket er resulteret i, at Beskæftigelsen i visse Virksomheder er steget.

I Folketinget er det uimodsagt blevet udtalt, at det efter foretagne Undersøgelser har vist sig, at ingen urimelig Prisstigning